

KOLÍČEK

výtisk třetí

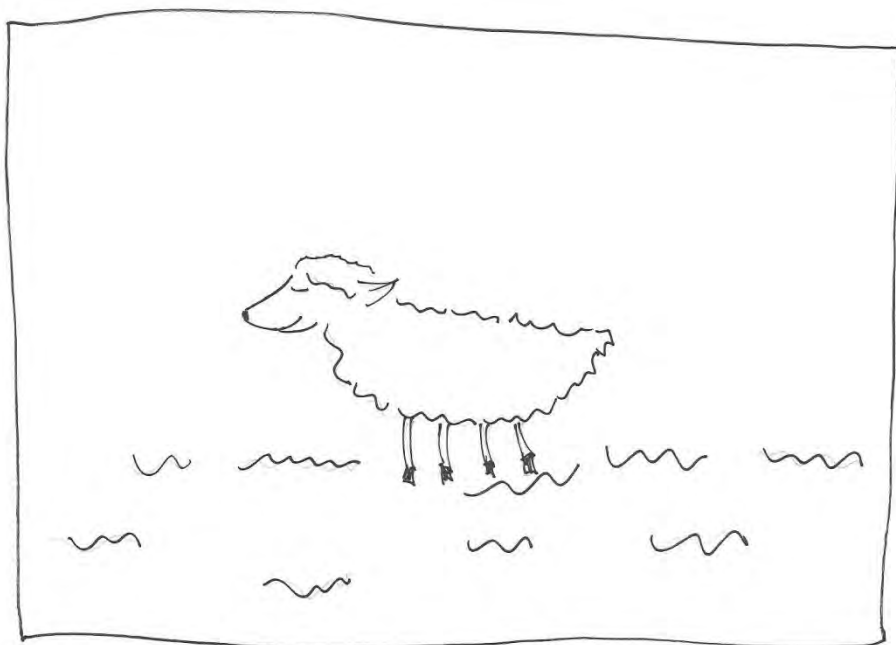

V tomto čísle si můžete přečíst řadu příspěvků o letních táborech dětských oddílů našeho střediska. Vedle nich se ale také nezapomeňte podívat třeba na článek o výpravách ještě před a po prázdninách nebo o setkání roverů ve Finsku, kterého se zúčastnila Rapša.

Nakonec ještě děkujeme Ádě za to, jak doplnila časopis svými kresbami.

Úspěšný skautský i školní rok přeje Redakce

Copak si ovečka myslí? Napište nám na náš email casopis.kolicek@seznam.cz . Nejlepší z textů otiskneme v příštím čísle.

- 1.. Úvodní strana
- 2.. Editorial
- 3.. Obsah
- 4.. 156.- Táborová příhoda
- 5.. 156.- Matyáš extrabuřtem
- 6.. 156.- Omalovánka
- 7.. 156.- Ústavní zákony státu Lemounie
- 8.. 156.- Zahajovací výprava
- 9.. 156.- Moštování
- 10.. PaVaZS- Táborová báseň „Na Hradě“
- 11-12.. PaVaZS- Zahajovací váprava PaV
- 13.. PaVaZS- Zahajovací výprava Zlatého středu
 - 14-15.. PaVaZS- Roverway 2012
 - 16-17.. MNHH- První táborový den
 - 18-19.. MNHH- Piraní puťák
 - 20-22.. LTRS- Tábor
 - 23-24.. MNHH- Výprava s rodičema
 - 25.. Cantuta- upoutávka
 - 26-28.. Středisková voda
 - 29-32.. Postavme školu v Africe
 - 33-34.. Dny neziskových organizací
 - 35.. Něco málo ke vzdělávání
 - 36.. Vybavení pro zahradu
 - 37.. Recept
 - 37-38.. Lásky za časů cholery
 - 39.. Šly panenky silnicí
 - 40.. Poděkování

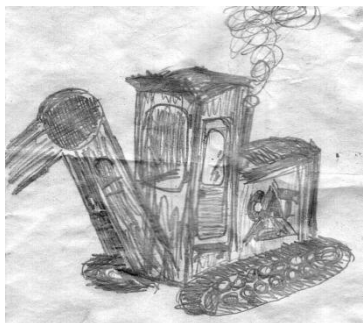
156. oddíl

Tábor Žárová 2013

místo: Jeseníky

Táborová příhoda

autor: Kolektiv skautů ze stanu č. 14

Jednou jsem jela na tábor a všude byla spousta bahna a obrovský rybníček. Jednoho dne jsem chtěla trochu zamachrovat, a tak jsem si vzala plavky a šla jsem se koupat do rybníčku. Ale co se nestalo, uklouzla jsem a spadla přímo do odpadové jámy (tam jsme házeli odpad z kuchyně), ale v tom přijel můj IDOL Tom na bagru. Jo prostě trapas jako hrom! Ale to ještě nebylo všechno, když jsem

se snažila vylézt z odpadovky, nešlo to a já byla celá od krupicové kaše, která zbyla od snídaně. Všichni se mi smáli a Tom mě musel vyndat z odpadovky bagrem, od té doby spolu chodíme a on mi říká „Spadkaodpadla“!

Prohlášení vedení 156. oddílu: „Příběh je naprosto smyšlený a jakákoliv podobnost s realitou je čistě náhodná. Tento ani minulý rok se krupicová kaše k snídani v žádném případě nepodávala.“

Jak už to vždy na začátku července bývá, do Žárové se sjela řada významných talentů, aby změřily svoje síly ve světoznámé soutěži *Jesenický buřt aneb nacpi se uměním*.

Soutěžící byli podrobena přísné kritice porotců Ádi, Mamuta a Verči z pohledů originality, technického provedení a uměleckosti. Večerem prováděla zkušená moderátorka Klára, známá také pod přezdívkou Škrtička z Mrázovky.

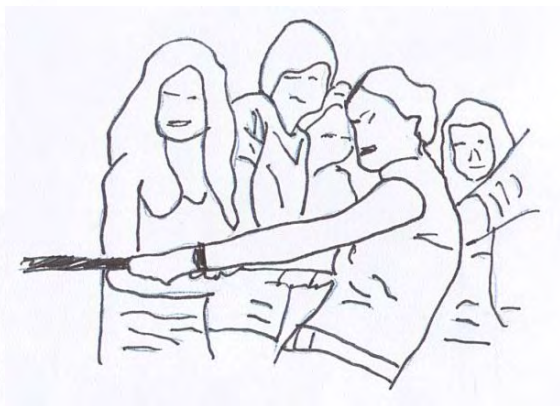
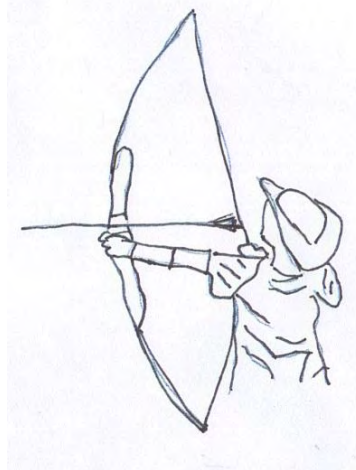

Co jste mohli vidět? Představení pod názvem „Pitomec doktor“ ukázalo, jak to může dopadnout, když jdete k lékaři se škrábnutím – totiž amputací dolní končetiny (doufejme, že autoři nečerpali z vlastní zkušenosti). Druhé představení, pojmenované „Představení“ odhalilo neznámé situace každodenních sporů mezi dívkami. Oba výkony sklidily bouřlivý potlesk.

Třetí talent, Čížek, ukázal, že se nebojí experimentovat ani v oboru hydrozpěvu (představte si pod tím, co chcete, každopádně to bylo úchvatné). Poslední, Matyášův, výstup vyvolal ve všech přítomných, divácích, porotcích, uvaděčce i osvětlovači řadu otázek. Kde je vůbec hranice umění? Co všechno se dá vytřískat z pouhé improvizace? Bourají stand-upy hranice etiky? Co měl Matyáš k večeri? Ale i možná proto

Matyáš zvítězil v letošním prvním ročníku Jesenického buřtu a nazýváme ho až do dalšího talentového klání extrabuřtem!

Ústavní zákony státu Lemounie

platné od slavného vítězství nad ostatními zeměmi dne 20.7.2012 u Žárové

- 1) Člověk nesmí zabít nebo zranit člověka.
- 2) Nesmí se nikdo dopustit krádeže.
- 3) Neexistují žádná nepráva lidí. (tím je myšleno otroctví)
- 4) Vzájemně se respektujem.
- 5) Neničit existenci.
- 6) Každý občan má právo na své zdraví.
- 7) Neznečišťovat lidské prostředí.
- 8) Každý občan má právo na vzdělání.
- 9) Za jakýchkoliv okolností se musí matka starat o své dítě (přínejhorším otec).
- 10) Drogy, čili cigarety atd. jsou minimální.
- 11) Každý z nás by měl dbát na svou bezpečnost.

PORUŠENÍ ZÁKONA SE TRESTÁ

Fotky z tábora 156. oddílu jsou k nahlédnutí na stránkách střediska v kategorii „Kronika“ a souboru „Tábor v Jeseníkách“. Dále bych chtěl poděkovat Zbýňovi a Terezce za pomoc při fotodokumentaci.

Mamut

Olden Times

no.203.078

THE WORLDS OLDEST NEWSPAPER

- since 1879 -

TOVÁRNA NA ČOKOLÁDU SE ZNOVU OTEVŘE!

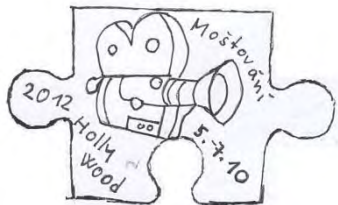
Jedinečná příležitost pro hrstku šťastlivců!

Sláva Wonkovy továrny na čokoládu sahá daleko za hranice našeho města. Některé okolnosti ohledně této výroby však zůstávají stále záhadou. Kdo v ní pracuje? Jak to uvnitř vypadá? A jaký je Willy Wonka – je to génius, nebo blázen?

Zdá se, že brzy zjistíme odpovědi na tyto dlouho nezodpovězené otázky. Wonka ohlásil, že nechal do pěti svých výrobků zabalit pět Zlatých kuponů. Kdo tyto kupony najde, dostane příležitost podívat se do této neuvěřitelné továrny zevnitř. Akdo by nechtěl vidět, jak se vyrábí třeba Wonkova medosladká rajská pochoutka nebo žvýkačky, které nikdy neztrácí chuť?

Steve Jobs, slavný milionář, prohlásil, že je nálezcí Zlatého kuponu ochoten zaplatit 1 000 000 \$, jen aby se do továrny mohl podívat. Otázka je, jestli budou nálezcí chtít kupon prodat.

Bylo by snadné napsat o naší tradiční výpravě „Moštování“. Je tradiční, takže na ni jezdíme s železnou pravidelností každý rok. Na rozdíl od posledních pár let jsme nebydleli v kanceláři kousek od domu, kde bydlí House a Medvěd, ale rovnou u Housete. Dům jsme málem

zbourali vzhledem k našemu počtu. Počasí bylo až překvapivě příjemné a nepršelo celý víkend, ale v neděli jen trošku mrholilo. Výprava byla na téma „Holly Wood“ Myslím, že výpravu dokážou nejlépe popsat tato čísla:

15 dětí

3 vedoucí

2 valníky kamenů na obnovu kostela

1 plný vozík za autem plný jablek

8 velkých pytlů plných jablek

170 litrů moštu

85 lahví moštu

4 pytle plné šrotu z jablek

74 osobohodin práce při moštování

2786 jablek (jedná se o konzervativní odhad)

5 hodin filmového materiálu

Filmový materiál bude ke zhlédnutí na oddílové besídce. Všichni jste tímto srdečně zváni!

PaVaZS

Tábor PaVaZS 2013

místo: Nová Bystřice

Táborová báseň „Na Hradě“

autor:Áďa

Fotky z tábora najdete na střediskových stránkách v kategorii „Kronika“ a souboru „Tábor PVaZS“.

Po ochoze prochází se
dáma v bílé róbě,
pak na věži objeví se
rytíř a jde k tobě.
Z hrobu ztěžka vydrápe se
zombie dávno umřelá,
meluzína políbí se
s hlavou bez těla.

Vlkodlaci vyjí v lese,
pod měsícem za soumraku.
O půlnoci les se třese,
pod nohama obrů, draků.
V brzkých hodinách ranních,
ve sklepě, dole u vína
smích zní démonní
a ty strachem umíráš.

A pak znenadání přijde svítání
a slunko prozáří hrad,
náhle se strašidla prohání
jen ve směšných pohádkách.

autorka: Adéla Čadková

Takže hned po příjezdu jsme se rozdělili do několika týmů. Dostali jsme od vedoucích papír s popisem, jak se dostat do tábora. Nevím, jak si vedly ostatní týmy, to si nepamatuju, ale my jsme byli 2.(Žárovčin tým). Pak jsme dostali frisbee a hráli po dvou týmech hru s vlastníma pravidlami (jen tak pro zajímavost: my jsme byli 1. ☺). Druhý den jsme ráno vyrazili v nových týmech

na cestu ovšem...prostě chybělo pár stanovišť, ale Ondra s Ančou se zas hezky prošli a, jak víme, tak Radar taky. Po obědě jsme vyrazili po stejných skupinkách do města, kde jsme hledali díly do své lodi a pak stavěli kluzák za stovku (zatím bez Radara). A potom přišel Radar a jeho tým, zničení, splavení a hladoví. Pak byla bojovka od těch, co už ji mají do Tří klíčků splněnou, já tam

nebyl, takže nevím, ale podle svědků vím, že prý nestála za nic, a slyšel jsem i jiná slova, za která by už byly kliky. Další den jsme hráli ocásky a rozdělili se na 2 týmy, ten co ocásky vyhrál, šel posilovat, a ten co prohrál, tahal sebou vybrané vedoucí do kopce jen při použití nohou. Po obědě jsme šli na přijetí a přivítání nových členů do oddílu, což bylo supr. Nejdříve jsme s průvodcem prošli celé podsklepení, a když jsme došli na konec, tak se zhaslo a my vylezli po schodech nahoru, kde všichni měli lightsticky na ruku a na zemi z nich bylo utvořený nápis P a V a ZS. Pak jsme dostali klíčky a pogratalovali nám. Večer jsme měli simulačku a já si troufám tvrdit, že to

bylo to nejlepší ze všeho, pak jsme pod UV zářením měli suprově počmárané obličejy (zvýrazňovačema a nějakýma barvama) a pořádnou žranici. Poslední den jsme balili a měli jsme zvlášť schůzku Vlčáci a Paráda, pak jsme si zabalili a jeli jsme vlakem domů, ale ve vlaku nebylo místo, takže jsme si postáli v uličce.

Otázky k výpravě:

1. Jak se jmenovala cukrárna a v jakém byla domě (č. p.)?
2. Jak se jmenovala restaurace a v jakém byla domě (č. p.)?

3. Jaké číslo popisné měl dům, ze kterého jsme vylezli?

4. Kdo měl jakého jar-jara?

5. Proč se Rapše říká Rapša?

Odpovědi odevzdávejte Gymi!!!!

„Zahajovačka“ se konala od 5. 10. 2012 do 7. 10. 2012. Byla to historicky první výprava roverů Zlatého středu.

Jeli jsme na zámek Stránov kousek od Mladé Boleslavi. Jelo nás celkem osm i s jednou vedoucí.

Přespávali jsme v zámeckém podzemí, bylo moc hezké a zajímavé. Byla tam zbrojnice, kde se pak i bojovalo s meči, co jsme tam našli.

Celý víkend se tam konala akce medobraní, díky které jsme mohli shlédnout divadelní představení s historickými kostýmy a fingované bitvy. A ještě tam probíhaly trhy.

V sobotu jsme měli brigádu v neudržovaném zvěřinci, předtím to byla zoologická a parčík. Nejprve jsme hledali a pak jsme i chytali kozu, kůzle a kozla. Poté, co se vrátili tam, kam patřili, jsme začali upravovat okolí, zbavovat se kopřiv, skládat cihly a spoustu dalších věcí. Když jsme skončili, vypadalo to tam o dost lip, než předtím.

Večer jsme si šli sednout na hradby, domlouvali jsme schůzky a akce na tento rok. Nakonec jsme se o sobě něco zajímavého dozvěděli díky pár připraveným otázkám.

V neděli jsme hráli skvělou stolní hru Animaky a miliony.

Poté jen úklid a cesta domů. Škoda, že už je konec, bylo to prima.

Co je to „Roverway“? Světové setkání roverů & rangers (kluků a holek od 16 let) pořádané jednou za 4 roky. Tentokráte ve Finsku.

Cca 12000 Kč, cena však může být nižší – záleží na schopnosti získat si příspěvek na středisku, okrese či kraji. Letos každý pražský účastník pod podmínkou uspořádání výstavy z pořízených fotek dostal 1500 Kč od Pražské rady Junáka, jakožto příspěvek na dopravu.

Všechno začalo už 10 měsíců před samotnou akcí. Praha, Mikulášský seminář, přednáška zahraničního odboru Junáka, spousta mladých lidí namotivována na finské dobrodružství. Dali jsme dohromady pětičlennou skupinu, zaplatili registraci, odeslali přihlášku, vybrali si zaměření a obtížnost volitelné cesty, vymysleli brigádu, koupili letenku a hurá, všechno klaplo, můžeme jet!

18. srpna přistáváme v Tampere – největším středozemním finském městě. Květen pro nás nebyl jednoduchý. Maturita a zkouškové dostaly přednost před skautem a tak se stalo, že stojíme na letišti bez domluveného přespání a

lístků na autobus. Centrum města 16 km od letiště, vyhlídka na 2 noci spaní v parku nic moc. Finové se ale ukazují jako milý a vstřícný, byť trochu zmatečný, národ – do 10 minut už sedíme v autě jednoho z instruktorů, i nocleh v místní škole nám nakonec domluvil ☺.

20. srpna, přímo z úvodního ceremoniálu, odjíždíme do Kuopia – 4 hodiny cesty vzdálené město poblíž obrovského jezera. První noc spíme v tradičním finském stavení obloženém červeně natřenými prkny. Půl dne vytrháváme plevel na přilehlých pastvinách, obědváme a v národnostně smíšených družinách vyrážíme na hru do města. Spíme v klubovně místní YMCA, veslujeme na ostrov, stavíme stany. Večer co večer trávíme v sauně, vyrábíme plstěné turbánky a zkoumáme neobvyklá jídla při mezinárodní večeři.

24. srpna se přesouváme do EVA - tábořiště vedle lesnické univerzity, jejíž studenti pro nás čas od času připravují program. Každý den máme přidělenou část aktivit, kterých se můžeme zúčastnit. Vyřezáváme dřevěné lžice, vypalujeme hrnky, palicí rozbíjíme auta z vrakovišť, blbneme na skákacím hradě, zjišťujeme informace o jiných národech, učíme se tancovat, plést, háčkovat a večer v kavárnách diskutujeme na vybraná témata.

28. srpna vše končí – poslední ceremoniál, sbalit stany, rozloučit se s kamarády, vyrazit na letiště či dál, pěšky nebo stopem, zkoumat krásy finské krajiny...

Tak zase za 4 roky, Francie čeká!

Ještě ale není všemu konec. Povinnou podmínkou účasti bylo i zorganizování veřejně prospěšné činnosti, projektu, jehož výstupy se posílají zpátky do Finska. Tudíž nás v září čeká oplocování mladých stromků v lomu u Horních Počernic a samo sebou, již zmíněná, výstava fotek pro PRJ, na kterou jste všichni srdečně zváni.

Minnehaha

Tábor MNHH

místo: Jindřichovice u Blatné

První táborový den

autor: Papoušek

Přijely jsme do tábora a začaly jsme přestavovat stany. Když jsme pracovaly, tak se Málí a Maky začaly honit a přitom si Málí udělala něco s kotníkem. Ale tím to neskončilo! Pokračovaly jsme tím, že nás rozdělily do stanů. Vybálily jsme si a rozdělily jsme se do skupinek pro různé práce. Já jsem teda skončila ve skupině, která měla kopat latríny... fůůůů!

Tak jsme tedy začaly kopat a strašně jsme se u toho bavily. Mezitím co jsme si užívaly, měla další skupinka za úkol zkrášlit prostor okolo stožáru a při tom Špion propadla lávkou dolů. Ale naštěstí se jí nic nestalo, jenom se škrábla.

A zase se vracím ke skupince u latrín. =) Občas nás přijde zkontrolovat Joska.

A tam se to stalo. Klárka odhazuje hlínu a já jsem si musela tak blbě stoupnout, až jsem dostala ránu lopatou do čela. =) Tak jsem šla s Joskou

k Motle a ta říkala, že je to na šití, ale v nemocnici mi to jen zalepili.

Potom jsme večer měly program, který byl klidný, takže jsme se toho mohly účastnit všechny. Byly jsme rozděleny do dvou skupin, s jednou skupinou byla Ťap a s druhou Motla.

Ťap nám vysvětlovala, co je to hlídka, a seznamovala s pravidly. Motla měla takovou hru, že jsme měly spojit dva papíry (jeden byl očíslovaný, druhý ne), které měly k sobě pasovat. Ale protože začalo pršet, tak jsme šly do tee-pee. Jak jsme tam hrály, tak z těch papírů, co vypadaly na začátku jako obyčejné, jsme najednou utvořily táborový řád. Když jsme tento večerní program ukončily, šly jsme do kuchyně na Velkou policejní konferenci, kde probíhalo rozdělení do skupin, abychom už konečně dopadly Johnnyho Párátka!

Po dlouhém proslovu, který měla Žika, jsme šly spát. A aby toho nebylo málo, tak se Gába s Májou pozvracely. Takže jsme začaly tábor dost nevydařeně. =D

Budík... Ten zrádný budík, který dokáže po ránu dost zkazit náladu, zazvonil. Nás to ale neodradilo od toho, abychom se šly vykoupat do rybníka v autokempu Nedamov. Dnes jsme šly v této sestavě: Málí, Maky, Kuka, Motla, Joska. Prvním odvážlivcem se stala Joska, která si myslela, že voda

bude relativně teplá jako včera. Bohužel se zmýlila. :D I přesto jsme všechny do vody vběhly a po chvíli si na její teplotu zvykly. Já, Maky a Kuka jsme začaly plavat k molu, abychom si mohly zaskákat. Po včerejšku jsme se rozhodly, že nám mokré vlasy nevadí. :D

Ve vodě jsme vydržely asi tři čtvrtě hodiny. Pak jsme se šly nasnídat. Dnes se k snídani podával starý tvrdý chleba z tábora, nechutné rozteklé máslo, sůl a opravdu divně chutnající kafe. Takže mooco dobrá snídaně. :D

Hned po snídani jsme si dobalily zbytky věcí a vyrazily na cestu. Už za zatáčkou na nás čekal strmý dlouhý krpál s kamennými schody, který měl být podle mapy jen minikopeček. Zděsily jsme se, když jsme zjistily, že na nás zanedlouho čeká ještě horší kopec. Asi hodinu jsme pochodovaly polem a mohlo být tak 30°C. Odpočinuly jsme si tedy na kraji lesíka, kde si Žika sedla do mraveniště. Letní jablka a sušenky nás dostatečně posílily a my se

vydaly dál. Dál do kopce. Již zmiňovaný krpál byl opravdu kolmý. Převýšení bylo asi 90 metrů. Nicméně jsme ho vylezly.

Ve čtvrt na dvě jsme si začaly vařit oběd: těstoviny s kečupem a sýrem. Moc jsme si pochutnaly. Pak byl polední klid. Asi hodinu jsme ležely v trávě a kecaly jsme.

Po páté hodině už jsme stály na vyhlídce na Říp. Ten však nebyl nikde vidět. Jen půl km za vyhlídkou jsme vlezly do záběru amatérským filmařům. Vrhali na nás zvláštní pohledy. :D

Po návštěvě hradu Houska, kde bylo zavřeno, jsme se vyfotily ve skalním hrádku.

Začalo se pomaloučku stmívat, ale to už jsme byly po večěři a rozbalovaly jsme stany. Pak jsme se ještě dohodly, co budeme mít za celoroční hru, snědly jsme hromadu sladkostí a zachumlaly se do spacáku...

Letorost

Tábor

místo:Dolní Dvořiště autor:Adélka Květinka

Do redakce Kolíčku přišla kopie kroniky z tábora Letorostu za rok 2012. Několik našich redaktorů tento dokument bedlivě studovalo a došlo k překvapivým závěrům.

Snažit se poskytnout vám stručný a věcný pohled do tohoto tábora je složitější, než by se na první pohled mohlo zdát. Kroniku, totiž psaly samy děti, proto otisknout jednu stránku napsanou jedním dítětem by mohlo být problematické, mohly by si začít závidět, a to nikdo nechce, vytvořit výtah z kroniky, tak aby byl zábavný, také nejde. Zde jsou alespoň základní informace:

Místo: Dolní Dvořiště, kousek od Kaplice. Dle slov Markéty Tučkové alias Markys je ono místo poněkud problematické z hlediska hygieny, ale jinak si nelze na nic stěžovat. Zároveň si pochvaluje komfort při stavění tábora (zdali se jedná o nějaký interní budovatelský vtíp se redakci kolíčku nepodařilo zjistit)

Celotáborová hra : Bradavice- Harry Potter

Doba: Tábor trval čtrnáct dní, ovšem kopie z kroniky obsahuje pouze první čtyři strany.

Z tohoto obsahově ne moc náročného díla jsme zjistili především toto: Všechny děti jsou fixovány na jídlo. Víme toho spoustu o letorostím jídelníčku:

1.den

10.7.2012 ÚTERÝ
Ke snídani jsme měli rohlíky s nutelou.

2.den

K snídani jsme měli chleby s povídky.

3.den

- K snídani byli chlupaté chleby

- K svačině byli horalky schované
v lese

- K obědu byl smažák

- K večeři byla brokolicová polívka

4. den (tento den zahájila většina tábora hladovku a mlčení)

- KE SVAČINĚ BPLA MRKEV A ROHLÍK

- KE SNIDA BPL PORŮC

- PAK BPL OBĚD. K OBĚDU BPL KVĚTAKOVÍ
MOZEČEK S PÁRKEM. SAMOZDŘEMĚTI CO
DRŽÍ HLADOVKU NEMOHLI OBĚDovat

Kronika nám tedy mnoho neříká. Rozhodli jsme se proto doptat se vedoucích z tábora na několik drobností. Na otázky Kolíčku odpovídal pan **Martin Kolda** (známější také pod pseudonymem Piko) a slečna **Klára Tučková** (Klárka):

Jaký máte z tábora celkový pocit? *Bylo to super a pohoda.*

Hráli jste určitě mnoho her. Jaká hra bavila děti nejvíc? *Asi Moudrej kloubouk, mluvící.*

Jak takový mluvící Moudrý kloubouk vypadá? *No prostě kloubouk, dovnitř jsme nalepili mobil a zapli jsme reproduktor nahlas.*

Co bylo na táboře nejtěžší? *Rozrážení chodců v Penny marketu*

Jaká byla vaše role ve vedení tábora? *Já jsem byla zástupce vedoucího tábora.(Klárka) Já jsem byl hospodář, jinak nic moc, jezdil jsem na nákupy (červenou škodou oktávií, Piko).*

Ilustrační foto:

Kdo byli další vedoucí? *Cvrček, Terka, Peťa, Mikla, Matouš, Markys, Peťa, Pind'a...a Lenka s Lukášem.*

Co říkáte na děti? *Bylo jich málo, málo mluví a jsou pohodový.*

Více se nám bohužel o letorostím tábore nepodařilo zjistit. Redakce kolíčku děkuje za poskytnutí táborové kroniky a ochotu při odpovědi na otázky ohledně tábora.

Hned ráno jsme vyrazili pomoci královi, jehož nezbedná princezna poztrácela korále.

Na cestu se vydalo hned 11 rodin, putovali jsme Prokopským údolím a plnili úkoly, za které korále jsme získávali.

V podvečer došli jsme k hostině, kterou král za odměnu přichystal. Pekly se buřty a další lahody.

Níže vidíte skupinový
portrét všech účastníků,
kteří se navzájem
vyportrétovali.

Král děkuje všem
zúčastněným!

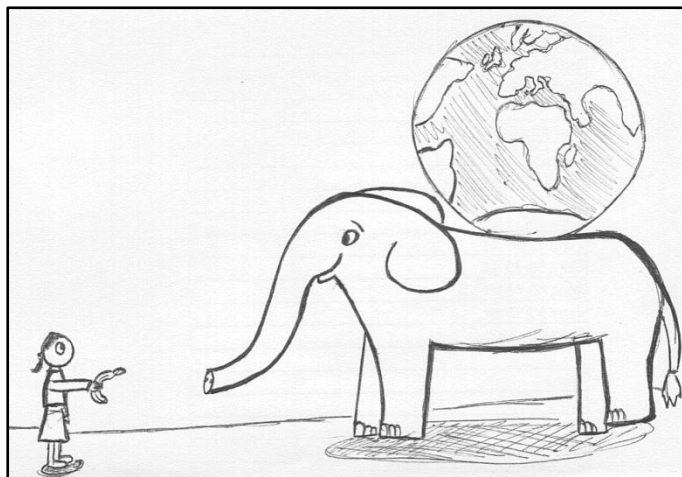

Cantuta

Skautský pěvecký sbor Cantuta Vás zve na svůj příští koncert je to koncert předvánoční, ale určitě na něm neuslyšíte jen vánoční koledy

Přijďte v sobotu 15. prosince od 18:00 do Městské knihovny v Praze na Mariánském náměstí

a uslyšíte nejen Cantutu, ale také naše kamarády: dívčí sbor Bubureza a smíšený pěvecký sbor Dech.

www.cantuta.cz

Napříč oddíly

Středisková voda 15-17.6.

místo: Vltava autor: Zub

Letos jsme se se střediskem vydali na splutí Vltavy z Vyššího Brodu do Českého Krumlova a už od začátku bylo jasné, že to nebude žádná procházka rýžovým polem. Expedice se zúčastnili dobrodruhé ze 156ky, Minnehahy a Parády a Vlčáků, podporu jim dělali zkušení lodivodi z řad členů střediska.

Po srazu na hlavním nádraží jsme zaplnili vlak na České Budějovice, cesta vlakem skončila až po téměř pěti hodinách a dvou přestupech a byla dost vyčerpávající. Z nádraží ve Vyšším Bodě jsme jenom přeběhli do kempu na druhý břeh řeky, něco malého povečeřeli a zalehli ke spánku, protože jsme věděli, že další den bude ještě náročnější.

Ráno nás uvítalo jasné nebe, a to bylo dobré znamení. Po snídani jsme se vydali do půjčovny lodí, kde už na nás netrpělivě čekali. Nalodili jsme se a naše flotila čítala sedmnáct lodí. Hned na začátku nás čekala ostrá zkouška v podobě jezu se šlajsnou jen dvě sta metrů po nalodění. Musím říct, že zkouška jezem dopadla velmi úspěšně a i u nových posádek s novopečenými kormidelníky byly ztráty minimální. Do oběda jsme splouvali ještě další dva jezy a opět velmi úspěšně. Zastávku na oběd jsme měli v kempu pod hradem

Rožmberk. Část lidí si dělala obědy ze svých zásob a někteří využili nabídky bufetu, počasí bylo skvělé a lákalo ke koupání, v posádkách vládla dobrá nálada, protože ten den už nás na cestě nečekaly žádné jezy ani jiné překážky. Vtom však klidnou atmosféru přerušil zvuk výbuchu a ukázalo se, že Žárovce při zapalování začal hořet plynový vaříč po celém povrchu a potom vybuchl.

Výbuch naštěstí neměl žádné následky a tak se pro nás stal jen ponaučením, že s vaříči máme zacházet opatrněji. Odpoledne se pak odehrálo v režimu vodních bitev a dovádění ve vodě. Do našeho nočního útočiště v kempu v Branné jsme dorazili docela brzo a tak zbyl v podvečer ještě čas na instruktáž ovládnání lodí pod vedením Diega a blok her pod vedením holek z Minnehahy.

Do druhého dne vedení výpravy váhalo, zda plavbu ukončit ještě nad Krumlovem, nebo splout všechny jeho jezy a lodě vracet pod ním. Nakonec jsme zvolili druhou variantu, protože nám cesta utíkala poměrně rychle. Kolem papírny jsme se blížili ke Krumlovu a hravě překonali jezy nad ním. Časově to vypadalo skvěle a ve městě jsme překonávali jeden jez za druhým, i když byly náročné a vyžadovaly poměrně vysoké oběti v počtu převrácených lodí a vykoupaných vodáků. Na posledním jezu nás však

čekala zrada! Jez byl v rekonstrukci, bylo zde nutné lodě přenášet a nalodovalo se v náročném místě s velkým proudem a zatačkou. Již v průběhu

čekání ve frontě bylo jasné, že vlak nestihneme. Samotné nalodovací místo s následným proplutím se ukázalo být velkou výzvou pro mnoho vodáků a někteří zde předvedli své mistrovství, když sjeli úsek hned

několikrát a svezli tak dolů i lodě méně odvážných kamarádů. Zde patří velký dík Křečkovi, který v kritickém místě pomáhal s naloděním a vyplutím téměř všem posádkám. Po tomto posledním jezu jsme už jen rychle dojeli do kempu, a protože nám další vlak jel až o dvě hodiny později, měli jsme dost času si před cestou vlakem odpočinout. Nutno říct že cesta vlakem a hlavně asi půlhodinové stání v přehřátém vlaku uprostřed polí nebyly pro slabé povahy a do Prahy jsme dorazili po deváté večer řádně unavení.

Na závěr bych rád poděkoval všem účastníkům plavby za spolupráci při překovávání řeky a skvěle strávený víkend. Celkově byla výprava velmi vydařená a těším se na další vodu příští rok.

Velitel expedice velkoadmirál Zub.

Letos se naše středisko rozhodlo opět zapojit do sbírky **Postavme školu v Africe**. Sbírkový týden probíhal **od 1. do 7. října**. My jsme si našli čas čtyři dny v tomto týdnu a postavili jsme náš informační stánek na Andělu u metra. Tam jsme vždy v odpoledních hodinách nabízeli kolemjdoucím africké placky z mouky a vody a příležitost přispět do našich sbírkových kasiček. V našem stánku byla také možnost zakoupit si batikované triko nebo fotografii z některé ze sbírkových škol. Kromě starších roveřů a vedoucích se zapojilo hned několik oddílů ze střediska Hiawatha, především **Minehaha** a **Paráda a Vlčáci**, ale také pár dětí ze **156.oddílu**. Celou akci nám pomáhali realizovat také skauti ze střediska Maják, především roveři a skauti z oddílu **Ignis** z Barrandova.

Všem zúčastněným **děkujeme!**

Více informací o sbírce naleznete na stránkách www.skolavafrice.cz.

Zde si můžete přečíst pár rozhovorů přímo z místa:

Ahoj, jak se jmenuješ?

Karolka.

Jsi tady poprvé na „Africe“?

Ne. Myslím že po třetí

Víš kolik stojí jedna cihla na stavbu naší školy v Africe?

12 korun!

Co bys vzkázala africkým dětem, kterým sháníme peníze na školu, kdybys mohla?

Dobře se uče!

Ahoj, jak se jmenuješ?

Bubu

Jsi tady poprvé na „Africe“?

Ano.

Co tě na motivuje k tomu, abys sem přišla a vybírala peníze?

Chtěla bych pomoci lidem v Etiopii.

Víš kolik stojí jedna cihla na stavbu naší školy v Africe?

Netuším. 200 korun?

Co bys vzkázala africkým dětem, kterým sháníme peníze na školu, kdybys mohla?

Nevzdávejte se!

Ahoj, jak se jmenuješ?

Ahoj, jmenuji se David, nebo také Lišák. Takže můžeš si jedno z toho vybrat a tím mě oslovovat.

Ahoj Lišáku. Odkudpak jsi?

No já pocházím z Prahy a jsem členem střediska Maják, přesněji 379. oddílu, který můžete znát jako oddíl Ignis.

Jsi tady na Africe poprvé, nebo jsi to už někdy dělal?

Nene, už jsem tady... neřekl bych každoročním, ale rozhodně to není první sbírka, které se tady účastním.

Co tě na Africe baví?

Já jsem zde poslední dobou hlavně kvůli chlapcům, které vedu. A myslím si, že je pro ně důležité aby pochopili vztah mezi skautingem a charitou.

Přispíváním těm ostatním. Ale všiml jsem si také toho, že chlapce to také baví a sami chtějí přispívat., čili budují si díky tomu takový vřelý vztah k té pomoci bližnímu.

Víš kolik stojí jedna cihla na stavbu naší školy v Africe?

No tak já jsem v tomhle oboru tak trochu expert. Popravdě je to dost nefér otázka, protože to vím naprosto přesně. V té Etiopii to stojí přesně 12 korun. Takže to vlastně není moc pro nás Čechy.

Jsi jedním z prvních, kdo nám odpověděl správně.

No já jsem expert. Je to takové moje hobby. Ty ceny cihel a takový ten materiál. V tom se docela vyznám a orientuju se. To mám rád.

Studuješ to, nebo je to jen tvé hobby?

No je to především mé hobby. Studuji hlavně informační technologie. Cihly to je takové vedlejší pro mě.

Neuvažoval jsi o tom, že by jsi zajel do Etiopie to postavit, když máš tak rád cihly?

No já jsem o tom rozhodně uvažovala, ale pak jsem si říkal, že je to dost daleko. Mám starou Felicii a tou bych tam asi nedojel. Tak jsem si říkal, že to nechám na pozdější léto

Co bys vzkázal africkým dětem, kterým sháníme peníze na školu, kdybys mohl?

No tak chtěl bych jim tedy vzkázat, že my víme o těch jejich problémech a snažíme se jim pomoci. Vydržte! Má to cenu.

Ahoj, jak se jmenuješ?

Klára. (MNHH)

Jsi tady poprvé na „Africe“?

Ne, podruhé. Vybírala jsem už v pondělí

Co tě na Africe baví?

Mám z toho dobrý pocit.

Víš kolik stojí jedna cihla na stavbu naší školy v Africe?

No netuším. Vůbec nevím. Snad pětistovku.

Co bys vzkázala africkým dětem, kterým sháníme peníze na školu, kdybys mohla?

Doufám, že vám brzy postaví školu, abyste se mohly vzdělávat.

Ahoj, jak se jmenuješ?

Joska.

Jsi tady poprvé na „Africe“?

Ne

Pokolikáté tu jsi?

Po třetí, čtvrtý asi, nevím.

Co tě na Africe baví?

To je hodně divná otázka. Ale nejvíce asi ten zážitek.

Dokázala bys na ni i tak odpovědět?

No tak takhle z fleku asi ne.

Víš kolik stojí jedna cihla na stavbu naší školy v Africe?

Myslím 20 korun. Ale sešit byl určitě za 8 korun!

Co bys vzkázala africkým dětem, kterým sháníme peníze na školu, kdybys mohla?

Ať se učí. protože to má cenu!

Ahoj, jak se jmenuješ?

Lenka. Já jsem z Prahy 5, ze střediska Mawadan 326. oddílu.

Jsi tady poprvé na „Africe“?

Nejsem tu poprvé. Snad počtvrté, nebo potřetí.

Co tě na Africe tak baví, že jsi tu znova a znova?

Je to úžasná dobročinná činnost, kterou se prostě obohacuji o to, že si připadám jako lepší člověk.

Dělám to nezištně a s dobrými úmysly. Je to prostě skvělý pocit.

Víš kolik stojí jedna cihla na stavbu naší školy v Africe?

Řekla bych že, úúúú, třeba 50 korun. Nééé určitě to bude míň třeba 20 korun, nebo 15 korun. Já opravdu nevím, nejsem stavitel.

Co bys vzkázala africkým dětem, kterým sháníme peníze na školu, kdybys mohla?

Držte se. Zlomte vaz. Hezky se učte!

Je název akce, kterou každoročně pořádá Městská část Praha 5. Jejím účelem je propagace nejrůznějších neziskových organizací působících na území MČ P5 a tudíž nemohlo chybět ani naše středisko. Jak to celé probíhalo?

Na pěší zóně Anděl vyrostly dva velké stany, mezi kterými byl prostor pro moderátora akce a technické zázemí. V každém velkém stanu, pak seděli zástupci několika různých neziskových organizací. Od Českého výboru pro UNICEF přes Tyfloservis, nebo Klub nemocných s cystickou fibrózou až po naše středisko. Každá neziskovka měla přidělený jeden velký stůl a nástěнку. Příští rok si tam snad už postavíme i tee-pee, to nám letos nevyšlo. Alespoň jsme dostali přiděleno dvojnásobné místo v hlavním stanu, takže místo pro aktivity s dětmi bylo. Trochu jsme se báli, aby vůbec nějaké děti dorazily, ale nakonec se jich u nás vystříдалo něco kolem dvaceti. A když se k tomu připočtou i rodiče a jiní návštěvníci, vystříдалo se u nás takových 40, možná i 50 lidí. Rozhodně jsme se nenudili.

Děti si u nás mohly vyzkoušet svoji zručnost a tvořivost při hrách s podivnými jmény. Ve Sladké věži měly za úkol postavit co nejvyšší věž z miňonek, u Medvědích špízů pak napíchat na špejli za pomoci pouze jedné ruky co nejvíce gumových medvídků a v Žužu jeřábek přenášely na čas deset kousků žužu pomocí dvou špejlí z jednoho talíře do druhého. Mnoho dětí hry bavily třeba i půl hodiny, někdy i více. Rodičům jsme mezitím rozdávali letáčky, zodpovídali jejich dotazy, byla k dispozici velkoformátová mapa našich kluboven a spousta fotografií z činnosti oddílů a střediska.

Pořadatelé nám také dali možnost promítat propagační videa na obrazovce mezi hlavními stany. A tak zhruba každou půlhodinu mohli kolemjdoucí vidět některé z nových propagačních videí Junáka. Také jsme se prezentovali ve spolupráci s moderátorem akce. Když na nás přišla řada, byla sice už Míša Jílková pryč, nicméně její nástupce celý rozhovor se mnou pojal mnohem více interaktivně, než jak to dělávala paní Jílková před ním. A tak došlo i na zastavování několika maminek s dětmi s mikrofonem a nakonec jsem tam hovořil k davům nějakých 15 minut.

Ještě stojí za zmínku, že mezi prvními návštěvníky u nás byla zastupitelka MČ Praha 5 paní Ulrichová-Hakenová, která pěla chválu na vystoupení skautského sboru Cantuta v kostele Sacre Coeur u příležitosti Dnů evropského dědictví. Takže tímto bych chtěl Cantutě blahopřát k povedenému koncertu a moc poděkovat za skvělou prezentaci našeho střediska.

A co z naší účasti na Dnech neziskových organizací vzešlo? Umíme nabídnout zajímavý program dětem. Rodiče mají obecně o skauting velký zájem. Cantuta je prostě nejlepší. A naše činnost se velmi zamlouvá vedení radnice Prahy 5. Na závěr bych chtěl moc poděkovat všem, kteří pomáhali s přípravou naší účasti na akci, nebo se jí přímo zúčastnili.

Volné

Něco málo ke vzdělávání

autor: Rapša

Skautský vzdělávací systém je jedním z nejdůkladnějších vzdělávacích systémů neziskových organizací a sdružení pro práci s dětmi a mládeží vůbec. Již třináctiletí rádcové družin se učí připravovat kvalitní program na schůzku, všimnout si potřeb a nálad všech členů svých družin, srozumitelně vysvětlovat pravidla, umět zacházet s časem... Když dosáhnou 15 let věku, mohou absolvovat čekatelský kurz a složit zkoušku opravňující k pomáhání s vedením oddílu, – jak to na takovém kurzu vypadá a co si z něj účastníci odváží, jste si mohli přečíst v předminulém čísle – protože tím vším to ale ještě nekončí, ukážeme si, jak to vypadá na akci, z níž lidé odjíždí s pravomocí vést oddíl:

Vůdcovská zkouška

vstupní podmínky – min. 18 let, složená
čekatelská zkouška, absolvence
zdravotnického kurzu v rozsahu 40 hodin (ZZA
= Zdravotník Zotavovacích Akcí)
získaná kvalifikace – oprávnění k vedení
oddílu

některé z vůdcovských kurzů

Spolupráce

Autor: VybaveníProZahradu.cz

VybaveníProZahradu

www.vybaveniprozahradu.cz

Prodej a servis zahradní techniky
Zahradní vybavení pro léto i zimu

Zahradní traktory
Sekačky
Motorové pily
Sněžné frézy
Zahradní nábytek
Zahradní nářadí
...a mnoho dalšího

Pro další info
volejte člena střediska
Rastu: 602 217 071

Kontakt:

Pod Klamovkou 3 (Vrchlického 41), Praha 5
TEL: 606 962 453
www.vybaveniprozahradu.cz

SLEVA NA VEŠKERÝ SORTIMENT
V NAŠÍ PRODEJNĚ
Platnost kuponu do 1.2.2013

Užít slevového kuponu je možné až do konce srpna 2013.

10 %

Co je potřeba:

noky
špenát
kuřecí maso
sůl
pepř
trochu másla
smetana na vaření

Postup:

Uvařit toto jídlo je velice jednoduché. Nejdříve nakrájete maso na malé kousky, ty upečte na pánvi na másle, osolte je a opepřete. Až bude maso hotové, přidejte špenát (nejlepší bude ten mražený) a až bude i špenát uvařený, zalijte to smetanou a nechejte povařit.

Potom uvařte noky, nebo taky můžete mít těstoviny, a zamíchejte do sebe.

Tipy:

- Jídlo má i svoji chutnou vegetariánskou variaci.
- Posypte ho na talíři parmazánem

GABRIEL GARCÍA MARQUÉZ: LÁSKA ZA ČASŮ CHOLERY

Kniha o lásce (převapivě, podle názvu ☺), určená spíš pro starší čtenáře.

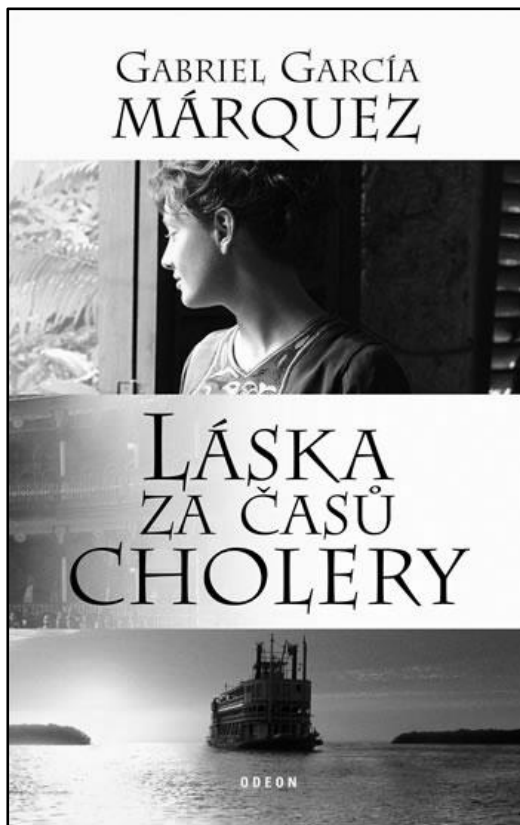
Florentino Ariza je zamilován již od mládí do Ferminy Dazové, ta ho ale odmítla a vzala si známého lékaře. Florentino se ale nevzdává a celý život čeká na příležitost Ferminu získat zpátky.

Krátce před tím, než zběsilá korespondence završila dvouleté trvání, napsal Florentino Ariza Fermině Dazové dopis o jediném odstavci s formální nabídkou k sňatku. Během předchozích šesti měsíců jí několikrát poslal bílou kamélii, ale dívka mu květinu v příštím dopise vždy vrátila, aby nepochyboval, že v dopisování chce pokračovat, avšak bez břemene závazku. Ve skutečnosti brala toto putování kamélie tam a zpátky jako milostné škádlení a nikdy jí nenapadlo položit si otázku, zda se nenachází na osudové křižovatce svého

života. Když ale obdržela formální nabídku, poprvé pocítila, jak se jí do srdce zařal spár smrti. V panice se svěřila tetě Escolástice, a ta se ujala úlohy rádkyně s odvahou a jasnozřivostí, které jí chyběly ve dvacíti, kdy musela rozhodovat o vlastním osudu.

„Odpověz mu, že ano,“ řekla neteři. „Nerozpakuj se, i kdybys umírala strachy, i kdybys toho měla později litovat, poněvadž jestli mu napíšeš, že ne, určitě budeš litovat celý život.“

Fermína Dazová byla nicméně tak zmatená, že si vyžádala čas na rozmyšlenou. Nejdřív požádala o měsíc, potom o další a další, a když nechala uplynout čtvrtý měsíc bez odpovědi, přišla jí další bílá kamélie, tentokrát však nebyla v prázdné obálce, nýbrž byl k ní přiložen lístek, který rozhodným tónem oznamoval, že tento květ je poslední: buď teď, anebo nikdy. Tentokrát to byl Florentino Ariza, kdo pohlédl smrti do tváře, a to ještě týž den odpoledne, kdy obdržel obálku s proužkem papíru odtrženým od okraje školního sešitu a na něm jednořádkovou, tužkou napsanou odpověď: *Tak dobře, vdám se za vás, ale pod podmínkou, že mě nebudete nutit jíst lilky.*

Šly panenky silnicí

F C7 F

1. Šly panenky silnicí, silnicí, silnicí,

C7 F

potkali je myslivci, myslivci dva:

C7 F C7 F

Kam panenky, kam jdete, kam jdete, kam jdete?

C7 F C7 F

Která moje budete, budete má?

Dmi A7 Dmi G C

R. V lese, v lese, v lese zeleném to bylo tam, kde láska hoří plamenem.

C7 F C7 F

/: To bylo v háji, v měsíci máji, to bylo v háji zeleném. :/

2. Ta maličká, ta je má, ta je má, ta je má,

ta má oči, jako já, jako já mám.

Na krku má granáty, granáty, granáty,

mezi nima dukáty, dukáty jsou.

3. Jakpak já to vyvedu, vyvedu, vyvedu?

Já si pro ni přijedu, přijedu tam.

Čtyřma koňma vranejma, vranejma, vranejma,

jako sedlák do mlejna, do mlejna jede.

Poděkování...

Děkuji Vydře, a všem ostatním, kteří se podíleli na sbírce „Postavme školu v Africe.“

Děkuji Parádnicím, že mi dovolily běžet s nimi „Následuj“.

Děkuji Gymi a jejímu oddílu za to, že mi dali možnost poznávat jejich oddíl.

Děkuji Rapše, Racy, Losovi, Zubovi, Mamutovi a všem dalším ochotným lidem, kteří se vždy ozvou, když sháním nějakou věc na program nebo ji potřebuji někam převézt.

Chtěl bych moc poděkovat Vydře za veškerý čas a energii, který věnovala přípravě Afriky, dále Mamutovi za pomoc při přípravě prezentace na Dnech neziskových organizací, a konečně Pikovi za inovativní nápady a snahu udělat SRJ příjemnějším a efektivnějším místem, než jakým je doposud.

Děkuji Kláře, Mamutovi a dětem ze 156ky za skvělé moštování.

Děkuji Bilbovi, Losovi a celému týmu za organizování Cintry a taky Máje, Kláře a Rastovi za pomoc v krčmě.

Děkuji Málí, že se na mě dlouho nezlobí, když dříve jedním, než myslím a nejsem zrovna příjemná.

Děkuji Zbýňovi a dalším klukům ze střediska za ochotu pomoci nám na táboře s ...

Děkuji Žice s Motlou, že jsem si mohla užít naprosto krásného tábora a že mě stále zahrnují do dění v oddíle.

Děkuji Sysle, že je skutečným příkladem propojení skautingu a přátelství.

Děkuji Janině za její náhled na věc a přípravu PANPAKU.

Děkuji Piraním za to, že když mám možnost být s nimi, cítím se jako jedna z nich.

Děkuji Ondrovi a Kryštofovi za to, že se nebojí být pravými gentlemany.

